॥१७॥ विषादस्तेजःप्रतिघातजःक्षोभः मोहोवैचित्यं ॥१८॥ द्वीपोद्वीपवदाश्रयःपाहेणसर्पेण ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ तृणोदपात्रावरणाः आसनार्थंतृणेनपाद्यार्थंउदकपात्रेणचआहृण्वंति पाठांतरेआहरं

वराहनानामृगपक्षिजुष्टंमहावनंचैत्ररथप्रकाशं ॥ शिवेनपार्थामृगयाप्रधानाःसंवत्सरंतत्रवनेविजह्रुः ॥ १७ ॥ तत्राससादातिबलंभुजंगंक्षुधार्दितंमृत्युमिवोग्ररूपं ॥ वृकोदरःपर्वतकंदरायांविषादमोहव्यथितांतरात्मा ॥ १८ ॥ द्वीपोभवद्यत्रवृकोदरस्ययुधिष्ठिरोधर्मभृतांवरिष्ठः ॥ अमोक्षयद्यस्तमनंततेजाग्राहेणसंवेष्टितसर्वगात्रं ॥ १९ ॥ तेद्वादशंवर्षमुपोपयातंवनेविहर्तुंकुरवःप्रतीताः ॥ तस्माद्वनाच्चैत्ररथप्रकाशाच्छ्रियाज्वलंतस्तपसाचयुक्ताः ॥ २० ॥ ततश्चयात्वामरुधन्वपार्श्वंसदाधनुर्वेदरतिप्रधानाः ॥ सरस्वतीमेत्यनिवासकामाःसरस्ततोद्वैतवनंप्रतीयुः ॥ २१ ॥ समीक्ष्यतान्द्वैतवनेनिविष्टान्निवासिनस्तत्रततोभिजग्मुः ॥ तपोदमाचारसमाधियुक्तास्तृणोदपात्रावरणाश्मकुट्टाः ॥ २२ ॥ प्लक्षाक्षरौहीतकवेतसाश्वत्थाबदर्यःखदिराःशिरीषाः ॥ बिल्वेंगुदाःपीलुशमीकरीराःसरस्वतीतीररुहाबभूवुः ॥ २३ ॥ तांयक्षगंधर्वमहर्षिकांतामागारभूतामिवदेवतानां ॥ सरस्वतींप्रीतियुताश्चरंतःसुखंविजह्रुर्नरदेवपुत्राः ॥ २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिआजगरपर्वणिपुनर्द्वैतवनप्रवेशेसप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ जनमेजयउवाच कथंनागायुतप्राणोभीमोभीमपराक्रमः ॥ भयमाहारयत्तीव्रंतस्मादजगरान्मुने ॥ १ ॥ पौलस्त्यंधनदंयुद्धेयआह्वयतिदर्पितः ॥ नलिन्यांकदर्थंकृत्वानिहंतायक्षरक्षसां ॥ २ ॥ तंशंससिभयाविष्टमापन्नमरिसूदनं ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंपरंकौतूहलंहिमे ॥ ३ ॥ वैशंपायनउवाच बद्धाश्चर्येवनेतेषांवसतामुग्रधन्विनां ॥ प्राप्तानामाश्रमाद्राजन्राजर्षेर्वृषपर्वणः ॥ ४ ॥ यदृच्छयाधनुष्पाणिर्बद्धखड्गोवृकोदरः ॥ ददर्शतद्वनंरम्यंदेवगंधर्वसेवितं ॥ ५ ॥ सददर्शशुभान्देशान्गिरेर्हिमवतस्तदा ॥ देवर्षिसिद्धचरितानप्सरोगणसेवितान् ॥ ६ ॥ चकोरैरुपचक्रैश्चपक्षिभिर्जीवजीवकैः ॥ कोकिलैर्भृंगराजैश्चतत्रतत्रनिनादितान् ॥ ७ ॥ नित्यपुष्पफलैर्वृक्षैर्हिमसंस्पर्शकोमलैः ॥ उपेतान्बहुलच्छायैर्मनोनयननंदनैः ॥ ८ ॥ ससंपश्यन्गिरिनदीर्वैदूर्यमणिसंनिभैः ॥ सलिलैर्हिमसंकाशैर्हंसकारंडवायुतैः ॥ ९ ॥ वनानिदेवदारूणांमेघानामिववागुराः ॥ हरिचंदनमिश्राणितुंगकालीयकान्यपि ॥ १० ॥

तिप्रत्येकमानीतेनवरयंतितेतथाभूताः अश्मकुट्टाःवानप्रस्थादंतोलूखलिकाएवसंतोजरयानष्टदंताअश्मकुट्टाभवंति ॥ २२ ॥ बभूवुःशोभावंतइतिशेषः ॥ २३ ॥ २४ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेसप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥ ॥ ७ ॥ कथमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ तुंगंकालीयकंचकाष्ठविशेषौ ॥ १० ॥

Digitized by Google